

פריחה שביעות

מאת: אפרת מילר

לקראת סוף שנת השמטה תשע"ה,
 יצאנו ללקט תבואת וירשמים
 מקיר פרחי הבקבוקים שהפריח אמן'
 - המרכז לאמנות חזותית לצביר החרדי,
 עם תושבי שכונת רוממה בירושלים.

**כאן אנחנו
 אהנו!**

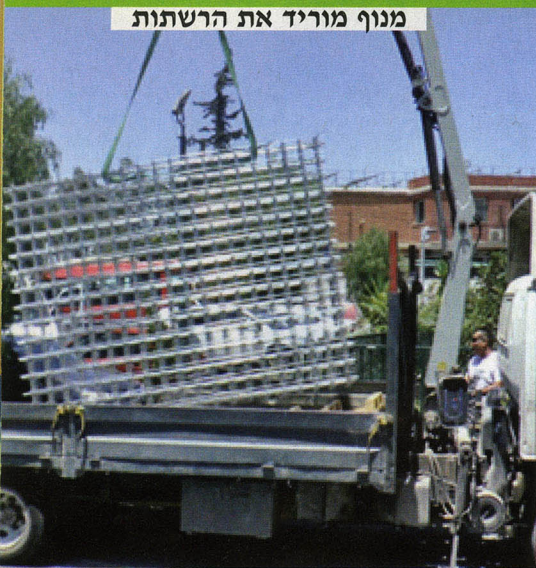
**תאונה
 ב'אמן' מספרת:**

בחדש האחרון רק פרחים מסתובבים לי
 בראש: פרחים מפלסטיק קשיח מקשטים
 בספרי, בגיבוי ובגואש. חברותי ואני הדרכנו את כל
 העוסקים במלאכה, מיננו את הפרחים הרבים
 לצבעים ולסוגים ורק אז הגענו אל מלאכת
 ההרכבה.

לא פשוט היה ללמוד את הטכניקה
 של הבניה. נס שהכל היה מתקן
 כל קוד הרשתות הענקיות
 שעליהן יתלו אריחים מרשתות
 לולים - אלו הרשתות הצפופות

שעליהן הרפנו את הפרחים - תקננו
 לפרטי פרטים. תקננו הגדל, סדר ההרכבה
 וכיצד הן יתלו על הקיר.

לפני שקבלנו את הרשתות הגדולות התאמנו על
 רשת נסיונית. עבדנו ופרקנו ונסינו עד שלמדנו
 כיצד להרכיב את היצירה המפלאה הזו שכל קוד
 הרבה אנשים עבדו עליה, ילדים ומבגרים כאחד.
 במשחקיה למשל, הקדשו ארבעה שבועות לעבודה
 על הפרחים, בגנה הצבורית עבדנו עם ילדים
 וילדות, קבוצת הקשישות של המנהל הקהילתי גם
 היא השתתפה במלאכה ואפלו המנהלים!
 אבל כל העבודה היתה שונה - תראו איזו פריחת
 שמטה נהדרת!

בְּקִבּוּק אִסְפָּרָה

שְׁכַבְתִּי לִי בְּכִלּוֹב הַגָּדוֹל בְּשִׁכְנוֹת רוֹמְמָה, מְזִיעַ בְּשֵׁמֶשׁ הַקּוֹפֶחֶת, מְלַחֵלֵחַ אֶת שַׁפְתֵי בְּטָפוֹת הַנוֹזֵל הַמְתוֹק הַדְּבוֹקוֹת אֵלַי חֶסֶם, חֶסֶם מְאֹד. בְּמִקְרָר שֶׁל מִשְׁפַּחַת נוֹיְמָן הָיָה נְעִים הַרְבֵּה יוֹתֵר וְגַם עַל שֶׁלְחַן הַשֶּׁבֶת שֶׁלָּהֶם.

חֲבֵרֵי שֶׁשְׁכָבוּ לְצַדִּי עוֹדְדוּ אוֹתִי, הֵם שָׁמְעוּ שֶׁמִּשְׁאֵית מִיַּחַדַּת אֲמוּרָה לְבוֹא, לְשֵׁאֵב אוֹתֵנוּ אֶל קַרְבָּה וּמִשֶׁם לְהוֹבִיל אוֹתֵנוּ לְמַחְזוֹר. אַחֵר כֵּן יִיָּצְרוּ מֵאֵתְנוּ דְבָרִים חֲדָשִׁים.

יָד קִטְנָה נִגְעָה בִּי וְקִטְעָה אֶת הַרְהוּרִי. הִיא שֶׁלְפָּה אוֹתִי מְכִלּוֹב הַמִּתְכַּת הַגָּדוֹל עִם עוֹד חֲמִשָּׁה בְּקִבּוּקִים כְּמוֹנֵי וְנִשְׂאָה אוֹתִי לְחֹדֵר גָּדוֹל וְשׁוֹקֵק.

מִשְׁהוּ הַתְּרַגֵּשׁ בְּתוֹכִי, פְּתָאוּס אֲנִי לֹא סִתֵּם עוֹד בְּקִבּוּק. הַסִּתְּכַלְתִּי סְבִיבִי וְרֵאִיתִי כִּיצַד הוֹפְכִים חֲבֵרֵי לִיצִירוֹת פֶּאֶה מָה, גַּם אֲנִי נַעֲשִׂיתִי יָפָה כֵּל כֵּן?

שְׁכַבְתִּי לִי עִם עוֹד פְּרָחִים צְבֻעוֹנִים לְפִים בְּשִׁקִּית הַגָּדוֹלָה. כִּמְהָ טוֹב שֶׁהִגְעִיתִי לָפָה לְפָנֶי שֶׁשְׂאָבָה אוֹתִי הַמִּשְׁאֵית הַגָּדוֹלָה!

מִישְׁהוּ דְבַר מְעַלִּי וְשִׁפְדָּ אֶת תִּכְוֵן הַשִּׁקִּית עַל מִשְׁטַח גָּדוֹל. "הֵינָה, יֵשׁ פֶּה עוֹד צְהֻבִים!" קָרָא הַקּוֹל וְהִשְׁלִיךְ אוֹתִי לַעֲרָמָה שֶׁל פְּרָחִים צְהֻבִים. עֲכָשׁוּ הַתַּעֲסָקוּ בִּי גְדִים נְצִיבוֹת וּבִגְזָרוֹת. מָה הוּ עֵשׂוּ שָׁם? אוֹלֵי הוּ יוֹכְלוּ לְסַפֵּר לָכֶם...

יוֹם אֶחָד צִפְתֵּה לִי הַפְּתָעָה. בְּאוֹתוֹ יוֹם שׁוֹב הַתַּעֲסָקוּ בִּי גְדִים אֲמֻנִיּוֹת וְהוֹצִיאוּ אוֹתִי אֶל מַחוּץ לְמִבְנֵה. וְעַכְשָׁו, לֹא תֵאֲמִינּוּ! אֲנִי מִתְנוֹסֵס לְתַפְאָרָה עַל קִיר הַבְּנָן עִם עוֹד הַמוֹן בְּקִבּוּקִים-פְּרָחִים כְּמוֹנֵי שׁוֹב שׁוֹטְפֵת אוֹתִי הַשֶּׁמֶשׁ, אֲבָל טוֹב לִי וְנְעִים. כָּלֵם מִתְבוֹנְנִים בְּנוּ וּמִתְפַּעְלִים מֵאֵתְנוּ. חֲבַל שָׂאִי אֶפְשֵׁר לְצִלֵם אֶת הַפְּרָצוּפִים הַהִמוּמִים שֶׁלָּהֶם כְּשֶׁהֵם מְגִלִים אֶת הַקִּיר הַפּוֹרְחָה...

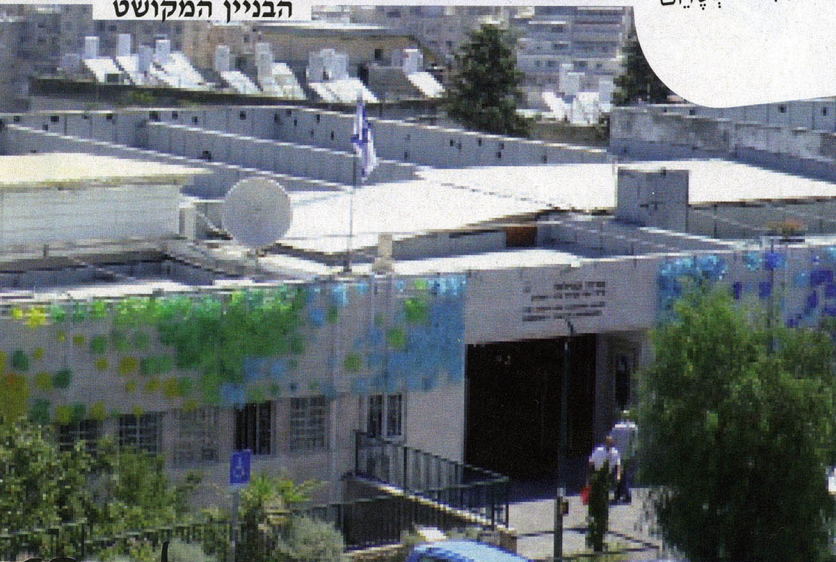
הרשתות הפרחוניות תלויות על הקיר

פרח על הרשת

הבניין המקושט

תולים את ה"פרחים"

חֹזֵי אֶסְפֵר:

"מוֹיֵשִׁי, תִּרְאֶה כַּמָּה יְלָדִים הִגִּיעוּ הַיּוֹם לִגְנָה, אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שֶׁקוֹרָה פֹּה מִשְׁהוּ מַעֲנִי", אָמְרָה לִי אִמָּא. מֵהֵרְתִּי קִדְיָמָה אֶל עֵבֶר הַהֶתְקַהְלוּת. מִיִּשְׁהוּ סַחֵב שֶׁלְחֹן גָּדוֹל לִגְנָה וְעֶרֶךְ עָלָיו צְבָעֵי גוֹאֵשׁ, דָּבֵק וּנְיָרוֹת צְבֻעוֹנִיִּים.

"מָה זֶה? מָה עוֹשִׂים פֹּה?" שָׁאַלְתִּי.

"אֲנַחְנוּ מְכִינִים פְּרָחִים", עָנְתָה לִי בַחֹרָה גְדוֹלָה וְנִחְמָדָה בְּסִינֵר אָדָם, "רוֹץ לְמַחְזוֹרִית, הֵבֵא שֶׁשָׁה בְּקִבּוּקִים וְהִצְטָרֵף אֵלַינוּ".

הִיא גִזְרָה אֶת הַבְּקִבּוּק שֶׁהֵבֵאתִי וְהִרְאֵתָה לִי אִידָ לְצִיר דָּגְמָה שֶׁל פֶּרַח עַל חֶלְקוֹ הָעֲלִיוֹן מְסַבֵּב לַפֶּקֶק. עֲכָשׁוּ גִזְרָתִי לְפִי הַסִּימָנִים, קִבְּלָתִי צוֹרָה שֶׁל פֶּרַח נִחְמָד וְצְבָעֵתִי אוֹתוֹ.

הָעֶרֶב יָרַד וְאֲנִי חוֹרְתִי הַבֵּיתָה. לֹא קָל הָיָה לְהִשְׁאִיר אֶת הַיְצִירָה הַיְפָה שְׁלִי בַשְּׂקִית הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַבַּחֹרָה בְּסִינֵר הָאָדָם. כָּל הַלֵּילָה חִשְׁבָתִי עַל הַפֶּרַח שְׁלִי וְקוֹיָתִי שֶׁהוּא מְקַבֵּל יַחַס הוֹלָם.

כְּשִׁבּוּעִים לְאַחַר מִכּוֹן כְּשֶׁצְעַדְתִּי אֶל הַחִידָה, הַבְּחִתִּי שֶׁבִּנְנוּ הַמֵּתִנְיָ"ס חֲגִיגִי, צְבֻעוֹנִי וּמְזֻמִּין. כְּשֶׁהִתְקַרְבְּתִי, רָאִיתִי מְרֻבָּד עֲנָק שֶׁל פְּרָחִים מְכֻסָּה אֶת כָּלוֹ.

"שָׂדֵה שֶׁל מִמֶּשׁ פֶּרַח פֹּה עַל הַקִּיר!" קָרָאתִי בַהֶתְפַּעְלוּת.

מִלְמַעְלָה חִנַּךְ אֵלַי פֶּרַח יָרֵק, אוֹלֵי זֶה הַפֶּרַח שְׁלִי?

בְּנֵי הַמֵּתִנְיָ"ס אֶסְפֵר:

כַּמָּה טוֹב לִי שְׂאֵכִיתִי לַפֶּרַח

וְלִהְיֶתקֶשֶׁט לְכַבּוּד שְׁנֵת הַשְּׂמֵטָה!

כּוֹ, לְכַבּוּדָם שֶׁל הַחֻקָּאִים גְּבוּרֵי הַכַּחַת, שׁוֹמְרֵי הַשְּׁבִיעִית, הַפְּרִיחָה הַקוֹהֵלָה שְׂדֵה פְּרָחִים צְבֻעוֹנִי וּמִיחָד עֲשׂוּי כָּלוֹ מִבְּקִבּוּקִים, שְׂדֵה שְׂמֵתְנוּסָס עַל הַקִּיר הַחִיצוֹנִי שְׁלִי.

טָרְטוֹר חֶזֶק קָטַע אֶת הַבְּקִיר הַמְּשַׁעֲמָם וְהַשְּׂגֵרְתִּי. מִשְׁאֵית גְּדוֹלָה נוֹשֶׂאת רִשְׁתוֹת מִתְּכַת גְּדוֹלוֹת הַתְּקַרְבָּה אֶל הַבְּנֵי. מִיִּשְׁהוּ הַתְּקִין עָלַי וְיִים מִיְּחָדִים וְהַבְּנֵי שֶׁהַבְּרוּלִים הַעֲנֻקִים הָאֵלוֹ עוֹמְדִים לְהַתְלוֹת עָלַי. מַעֲנִי לְשֵׁם מָה?

הַרְשָׁתוֹת הוֹרְדוּ בַּעֲזַרַת הַמְּנוּף וּפְתָאוֹם הָיוּ לְצַדִּי הַמוֹן נְעוּרוֹת חֲרוּצוֹת. הוֹ הוֹצִיאוּ רִשְׁתוֹת קִטְנוֹת מְקֻשְׁטוֹת בַּפְּרָחִים וּמְסַמְנוֹת בְּאוֹתִיּוֹת וּבְמִסְפָּרִים. "רָאִי", הַסְּבִירָה הָאֶחָת לַחֲבֵרְתָּהּ, "זֶהוּ הַשְּׂרָטוּט שֶׁשְּׂרָטוּ הָאֲדָרִיכָלִים. אֶת הָאֲרִיחִים הַקְּטַנִּים, הַגְּדוֹלִים, וְהַבִּינוֹנִיִּים - אֵלוֹ הַרְשָׁתוֹת הַקְּטַנּוֹת - הַכְּנוּ בְּדִיוֹק לְפִי הַמְּדוּת שֶׁבַּשְּׂרָטוּט, וְכַעַת נִתְּלָה אוֹתָם עַל הַרְשָׁתוֹת הַגְּדוֹלוֹת עַל פִּי הַתְּרָשִׁים".

מִשְׁהוּ חֲגִיגִי וְנִרְגָשׁ עִמָּד בְּאוֹרֵה שׁוֹב הַנִּיף הַמְּנוּף מַעְלָה מַעְלָה אֶת הַרְשָׁתוֹת, וּפְתָאוֹם הַרְגִּשְׁתִּי שֶׁהַדְּבָר הַמְּפֹלָא הַזֶּה נִתְּלָה עָלַי. אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁכָּד מְרַגֵּשָׁה הָאֲדָמָה כְּשֶׁפְתָאוֹם פּוֹרַח עָלֶיהָ מְרֻבָּד צְבֻעוֹנִי וְיָפָה שֶׁל פְּרָחִים. כָּל כָּד נִחְמָד לִי לַעֲמֹד בְּמִקוּמֵי הַרְגִּיל וְהַמְּשַׁעֲמָם וְלִשְׁמַע אֶת הַקְּרִיאוֹת הַמִּתְפַּעְלוֹת שֶׁל הָאֲנָשִׁים שְׁעוֹבְרִים עַל יָדִי!

